

[Statsministeren]

gå i form af afhøringer og vidneførelse for undersøgelsesretten.

Ole Espersen (S):

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om det, der er emnet for dette spørgsmål, er omfattet af det kommissorium, som undersøgelsesretten arbejder efter. Efter min opfattelse er det klart ikke tilfældet, men hvis statsministeren mener, det er tilfældet, vil jeg spørge statsministeren, om han vil orientere lederen af undersøgelsesretten om, at også denne emnekreds er omfattet af kommissoriet. Og hvis emnekredsen ikke er omfattet af kommissoriet, vil jeg spørge, om statsministeren, da han nu gentagne gange har henvist til undersøgelsesretten, vil foranledige, at det så også bliver omfattet af kommissoriet.

Torben Lund (S):

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om han ikke mener, at Justitsministeriet burde være nærmest til at vide, hvornår forældelsen indtrådte. Sagt med andre ord: hvornår beslutningen om at lovliggøre administrationen af familiesammenføringsagerne blev truffet i Justitsministeriet.

Det er på den baggrund, jeg stiller mig undrende over for, at man fra Justitsministeriets side få dage før henvendelsen til statsadvokaten kan sige, at forældelsen vil indtræde den 25. januar. Det rigtige svar var altså den 19. januar 1991 – et svar og en dato, som statsadvokaten vel burde have kunnet få oplyst i Justitsministeriet, hvis statsadvokaten havde rettet en henvendelse til Justitsministeriet om det. Det er det ene spørgsmål.

Det andet, jeg gerne vil spørge statsministeren supplerende om, er, om statsministeren finder, det er korrekt og retfærdigt, at statsadvokaten først rejser en sigtelse udelukkende for at afbryde forældelse – som det udtrykkes – for derefter at konstatere, at sagen allerede var forældet på det tidspunkt, da den foreløbige sigtelse, om jeg så må sige, bliver rejst, når nu vi tænker på de konsekvenser, den foreløbige sigtelse fik for den daværende departementschef i Justitsministeriet.

Finder statsministeren, at det er en korrekt, forsvarlig og retfærdig fremgangsmåde fra Statsadvokatens side?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det kan umuligt være min opgave her i folketingsalen at foretage kvalitetsvurderinger af Statsadvokatens indstillinger; det ville være overordentlig betænkeligt, hvis jeg indlod mig derpå.

Derfor skal jeg i anledning af de supplerende spørgsmål, der nu er stillet, kun sige, at statsadvokaten modtog en opfordring til at undersøge den pågældende sag. Både i første omgang og i anden omgang, hvor statsadvokaten afgiver sine indstillinger, har han handlet aldeles, som han bør, i embeds medfør og på egne vegne.

Torben Lund (S):

Så vil jeg gerne spørge statsministeren, om statsministeren er enig i, at det er uheldigt, at henvendelsen til statsadvokaten bliver afsendt af statsministeren, den dag sagen forældes. Jeg vil gerne høre, hvad statsministeren selv synes om den situation.

Derudover vil jeg gerne spørge, om statsadvokaten ved at rette henvendelse til Justitsministeriet kunne have fået at vide, at der ikke var nogen grund til at gøre det helt store ud af den henvendelse, fordi beslutningen om at lovliggøre administrationen i familiesammenføringsagerne blev truffet den 19. januar 1989 – det konstaterer statsadvokaten jo – og der dermed sådan set overhovedet ikke var nogen grund til at gå ind på det strafferetlige ansvar, fordi sagen jo altså var forældet.

Ole Espersen (S):

Jeg forstod af statsministerens seneste svar, at det ville være statsministeren meget imod på nogen måde at påvirke statsadvokatens handlinger og adfærd i det hele taget. Det svar kan måske overraske lidt, for der er jo ingen som helst tvivl om, at det alene – jeg gentager: alene – er statsministerens henvendelse til statsadvokaten, der har fået denne til at rejse en sigtelse på dagen for forældelsens udløb. Det er alene statsministerens henvendelse, der har gjort det, idet statsadvokaten naturligvis ellers ville have handlet for længe siden.

Men jeg fik ikke svar på mine supplerende spørgsmål. Når statsministeren sådan let bebrejdende fortæller os, at de spørgsmål, der er tale om her, bedst hører hjemme i undersøgelsesretten, synes jeg, vi er nødt til at få at vide af statsministeren, om det emne, vi diskuterer i